

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det er nødvendigt at sætte både hr. Glistrups og hr. Aage Brusgaards løsning på ungdomsarbejdsløshedsproblemet i relief.

Hvad er den løsning? Den er, at vi indfører tyendeøkonomi for de unge. De unge skal gå for 5 eller 10 kr. i timen, så er der ingen hindringer for, at alle pølseforretninger kan ansætte tre hver. Alle burgerforretninger kan ansætte syv hver. Så løser vi arbejdsløshedsproblemet. Det er altså et fattigdomsbegreb, man vil have indført fra Fremskridtspartiets side. De skal gøres godt fattige, de unge mennesker, så skal de nok tage arbejde på burgerbaren og i pølseforretningen.

Den måde løser man ikke problemer på i Danmark. Det er udansk. Det er den måde, Margaret Thatcher har prøvet at løse problemer i England på, nemlig ved at indføre fattigdom for de svageste stillede grupper i det engelske samfund, så de er tvunget til at tage arbejde til under eksistensgrundlaget. Det er det, hr. Glistrup og hr. Aage Brusgaard argumenterer for i dag. Det er ikke en dansk måde at løse problemerne på.

Vi har jo også tidligere set, hvordan hr. Glistrup mener man skal løse arbejdsløshedsproblemet, nemlig ved hvid slavehandel, hvor arbejdsgiveren skal byde på arbejdskraften. Det er så langt fra, hvad der overhovedet er muligt at gennemføre i Folketinget, så det kun eksisterer i hr. Glistrups fantasiverden. Det har intet at gøre i dansk lovgivning.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Måske har hr. Kaj Poulsen ret i det sidste, han sagde, at det er umuligt at gennemføre i Folketinget. Danmark kommer længere og længere ned i møget, fordi Folketinget træffer disse dumme fejlbeslutninger, som hovedsagelig har præget det danske Folketings indsats i hvert fald igennem de sidste to-tre årtier.

Hr. Kaj Poulsen spurgte, om det var meningen, at man skulle have 5 eller 10 kr. i timen. Jamen det afgørende er da ikke, hvad man har i timen. Det afgørende er, hvad man kan købe for sin timeløn. Hvis alle kommer i arbejde, bliver der produceret mere, og så bliver der mere til hver enkelt af de 5,1 million danskere. Om

det så er 5 kr. eller 5 mio. kr., man får i timen, er så inderlig ligegyldigt, man må bare afpasse det efter, at Danmark er et lille land i verdenssammenhæng.

Fru Lone Møller sagde, at man kunne se, hvordan LO havde været løntilbageholdende ved den sidste overenskomst. Det kan man ikke, for hvis LO havde været realistisk ved den sidste overenskomst, havde vi haft nul arbejdsløse i dag, for arbejdsløsheden er kun en funktion af en eneste ting, nemlig de høje lønkrav, LO har gennemført. Det var i og for sig også det, hr. Kaj Poulsen belyste. Altså: Til en hvilken som helst lønsats med en given international konjunktur og folketingsståbelighed – og hvad der ellers påvirker den – svarer et bestemt arbejdsløshedstal. Når vi har de arbejdsløse, er det, fordi LO har været for grådig, altså absolut ikke har været tilbageholdende. Så enkel er sammenhængen simpelt hen.

Hr. Kaj Poulsen blander sin engelske veninde ind i billedet. Dertil kan jeg altså kun sige, at England og Danmark har vidt forskellige problemer – først og fremmest af historiske grunde – og alt det gode, Margaret Thatcher har betydet for England, skal vi bestemt ikke tage æren for i Fremskridtspartiet. På den anden side skal vi også meget gerne erkende, at der er ting, der ikke er lykkedes for Margaret Thatcher, men det har bare intet at gøre med, hvordan man løser danske problemer.

Når hr. Kaj Poulsen efter at have læst på forslaget i syv år stadig tror, at forslaget om personlig frihed for alle til selvstændigt, personligt frit at kunne vælge er et slavehandlerforslag, siger det altså en hel del om, at hr. Kaj Poulsen hellere skulle tage at sætte sig ind i Grundtvigs gamle vers: og han har aldrig levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær.

Fremskridtspartiet har aldrig hørt til hr. Kaj Poulsens kærester, og det er vi glade for.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Den sidste bemærkning takker jeg selvfølgelig hr. Glistrup for. Nu har jeg ikke kunnet finde nogen steder i Grundtvigs skrivelser, der har kunnet bruges som argumentation for hvid slavehandel i Danmark, men de kan jo bruges til mange ting, når man står på en talerstol.

Når hr. Glistrup siger, at Folketinget opfører sig dumt og fejlt, fordi man ikke vil tage fat på